

הת (ראשון לציון) 15574-01-25 - מדינת ישראל משטרת ישראל - מחלק כלכלי נ' מחמד אבו זיאד

ה"ת (ראשון-לציון) 15574-01-25 - מדינת ישראל משטרת ישראל - מחלק כלכלי, ימ"ר מרכז נ' מחמד אבו זיאד
ואח'שלום ראשון-לציון
ה"ת (ראשון-לציון) 15574-01-25
מדינת ישראל משטרת ישראל - מחלק כלכלי, ימ"ר מרכז

נ ג ד

1. מחמד אבו זיאד
2. איאד אבו זיאד
3. רוזלין עמרו
4. אמל אבו זאיד
5. חיריה אבו זאיד
6. עינת אמסלם
7. אופיר בן חמו
8. מוחמד אבו בכר
9. חסן עטייה
10. פארז אבו זאיד
11. פאיזה אל חנאווי
12. יאסין אל חנאווי
- באמצעות ב"כ עו"ד יוסי חמצני ועמית זיו
13. אבי קנפו
14. מעין קנפו נינו
15. שיראל בישלה
16. אבי נינו
17. יוסף נינו
18. יצחק אור זגורי
19. מכלוף מרק קנפו
20. סרגי גוטרוב
21. בן ציון מיכאלי
22. אושרי אלעזר זוארץ
23. יניב טל
24. סמיר אלטורי

25. רפאל עגיב

בית משפט השלום בראשון-לציון

[24.01.2025]

כבוד השופט יובל קדר

באמצעות רס"מ דימה לוינשטיין

החלטה בעניין המשיבים 11 ו-12

בפניי בקשה להארכת תוקף החזקת תפוסים ב-180 ימים נוספים. זאת בהתאם לסעיפים 32 ו-35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) (נוסח חדש), התשכ"ט-1969, יחד עם סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

בעניינה של המשיבה 11 נתפסו שתי דירות בעיר לוד. רכוש נוסף שנתפס ובכלל זה טלפון, הוחזר לה.

בעניינה של המשיב 12, בנה של המשיבה 11, נתפסה דירה בעיר רמלה ושני טלפונים סלולאריים.

המבקשת סבורה כי קיים חשד סביר לביצועה של עבירת הלבנת הון ועבירה על פקודת המיסים, שבוצעה ברכוש הנ"ל, וכי המשך החזקתו (איסור דיספוזיציה) נדרש בכדי לאפשר חילוט עתידי. המשיבה טענה כי הנזק הנגרם למשיבים מתפיסה ברישום בלבד הוא מידתי.

טענות המשיבים הן כי הבקשה אינה מנומקת, אין חשד סביר וכלל לא ברור מה מיוחס למשיבים ומהו היקף העבירה הנתען ושווי הנכסים התפוסים. ביחס למשיבה 11 נטענו טענות כי הליך מינהלי של עיצום כספי, שלשיטת באי כוחה קשור לעניינה נוכח כך שחקירותיה במשטרה הועברו לעיונם בהליך זה, הסתיים בעיצום כספי בסך 37,000 ₪ בלבד. עוד נטען כי המשיבה 11 שיתפה פעולה בשלוש חקירותיה ומאז לא ארע דבר, המשיב 12 נחקר ביום הפרוץ ולא נחקר עוד.

מעורבות החשודים והיקף החילוט

עיינתי בחומרי החקירה הרלוונטיים לחשדות הכללים וכן לנכסים בבעלות המשיבים 11 ו-12, סימנתי את המסמכים

במ/1 עד במ/36.

המשיב 11

בנוגע לנכס ברחוב אברהם הילל 3 רמלה התפוס ברישום. עיון במסמכים העלה חשד סביר, בעוצמה מספקת לשלב זה של ההליך, כי המשיב 11 מעורב בעבירות הלבנת הון ועבירות על פקודות מס הכנסה. אדרבה בעניינו של המשיב 11 קיים חשד נוסף כי היה מעורב באופן ישיר בהשגת הנכס שלא בדרך חוקית.

אין זה מיותר לציין כי המשיב לא ניפק הסברים ותימוכין למימון רכישת הדירה (לא נלקחה משכנתא) והכחיש כי נרשמה דירה על שמו בעת שאחר מימן את רכישתה.

המשיבה 12

על בסיס החומרים בהם עיינתי בכל הקשור לשני הנכסים בעיר לוד, מצאתי כי קיים חשד סביר כי המשיבה 12 מעורבת בעבירות הלבנת הון ועבירות על פקודות מס הכנסה. עוד אציין כי דבריה בחקירות לא נתנו מענה לפערים בין רכישת הדירות לבין העדר תימוכין להעברת הכסף עבור אותן הרכישות.

החשד המרכזי הוא כי הנכסים הנ"ל מצויים למעשה בבעלות אדם אחר והם נרשמו על שם המשיבים 11 ו-12 ובהתאם ניתנו הצהרות כוזבות והתקבל פטור ממיסים על עסקאות המקרקעין וכן בוצעו עסקאות נוספות ברכוש האסור, כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון.

בנסיבות אלה, מצאתי כי קיימת עילת תפיסה להבטחת חילוט עתידי, קיים פוטנציאל לחילוט, כאשר שווי התפוסים אינו עולה על היקף העבירה, ובעניינו שווי הרכוש התפוס (אף מבלי לקבל הערכה מדויקת לגביו) הוא באופן אינהרנטי שווה להיקף פוטנציאל החילוט.

ברי כי קיים אינטרס ציבורי בהמשך תפיסתם, בדרך של איסור דיספוזיציה, לצורך חילוט עתידי. אינטרס זה גובר על האינטרס האישי של המשיבים 11 ו-12 ולא הוצג כל טעם דחוף אחר או נזק מידי, אשר מלמד על פגיעה חמורה במשיבים, זולת העובדה כי רישום הערת האזהרה מעיב עליהם. בנסיבות אלה אין מקום לבחון חלופת תפיסה מקילה יותר, מה גם שתפיסה רישומית זו היא כאמור מידתית ומתונה.

המדובר בחקירה מורכבת מאוד, זולת נכסיהם של המשיבים ישנם נכסים נוספים תפוסים ועורבים רבים אחרים, בנסיבות אלה יש לאפשר פרק זמן נוסף לחקירה. ניתן יהיה לשוב ולבחון את קצב התקדמות החקירה בתום התקופה. בשולי הדברים טענו ב"כ המשיבה 11 כי העיצום הכספי הוא בגין כספי שכירות מאותם נכסים ואולם רווחים אלה אינם במרכז החקירה כאן, הם מאוחרים לעבירה המרכזית ועל כן אותו ההליך המינהלי אליו הפנו, לא מסיים את ההליך בעניינו.

בהתאם לדין יש לשמור על מידתיות ואיזון בין כלל השיקולים - מורכבות וחומרת החשדות; חלוף הזמן מאז תפיסת הנכסים; שווי העבירות; שווי התפיסה בפועל.

בשלב זה לאור האמור לעיל, כאשר מדובר בהארכה ראשונה של תוקף החזקת התפוסים, כאשר מדובר בפעולה מידתית של תפיסה רישומית בלבד שמולה לא עומד צורך קונקרטי אחר, ונוכח מורכבות החקירה, היקפה ועמידה ביחס שבין שווי התפיסה לשווי העבירה, מצאתי לקבל את הבקשה ולהורות על הארכת התפיסה ב- 180 ימים כמבוקש עד ליום 12.7.25.

באשר לטל"ס של המשיב 12

המשיב 12 נתן את הקוד בחקירה ואף קשר את אחד הטלפונים להעברות כספים וברי כי פוטנציאל הנתונים שקיים בטלפונים לקידום החקירה הוא רלוונטי ביותר והשאלה היא מועד מיצוי הראיות והחזרת המכשיר. אך מובן כי החזרת המכשיר מותנית ביותר על כלל הראיה הטובה ביותר (אף אם הראיות ישמשו בסוף גם נגד אחרים ניתן יהיה לקבלן, נוכח התפתחות הפסיקה שהכירה בהצגת טעם המניח את הדעת ותימוכין לכך שאכן ההעתק זהה למקור).

היחידה החוקרת לא העבירה כל התייחסות באשר לצורך קונקרטי בהמשך החזקת התפוס אך גם לא ציינה האם ההעתקה הושלמה.

אשר על כן אני מורה כי הטלפונים יועתקו, אם הדבר לא נעשה עד עתה, ויוחזרו למשיב לא יאוחר מיום 27.2.25. ניתנה היום, כ"ד טבת תשפ"ה, 24 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.